

امام جعفرصادق(علیه‌السلام):

آدم حسود پیش از آنکه به طرف مقابل زبان برساند به خودش زبان رسانده است. (مستدرک، ج ۱۲، ص ۱۸)

- **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- **مدیر مسئول:** محمد حسن روزی طلب
- **سرمدیر:** حسام الدین برومند
- **معاون فنی:** محمدملعلی اکبری
- **دبیران:** مصطفی عیوضی(سیاسی)
- مهدی مهرپور(اقتصادی)
- زربین رستمی وند(اجتماعی)

نقل قول

مهدی چایانی
داور بیست‌و پنجمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی

مزیت‌های قصه‌های ایرانی، جنبه انسان‌سازی آنهاست

شالکه و زیربنای ساخت هر انسانی از کودکی آغاز می‌شود. در این مسیر زیبا کانون پرورش فکری با کودکان و نوجوانان ارتباط داشته و یک رسالت مهم و بزرگ دارد. جامعه‌ای که فرهنگ آن بالا و در ادعلا باشد نیاز به ارزش، زندگی، نیروی کنترلی و... در جامعه ندارد چون به واسطه فکر والا، فرهنگ تعالی، خرد و اندیشه درست در جامعه همه چیز اصلاح شده و در ریل درست به سمت کمال و تعالی پیش می‌رود و در این مسیر به قصه برای پرورش انسان نیاز است. خوشبختانه قصه‌های ایرانی دو جنبه آموزشی و تربیتی دارند. از جمله مزیت‌های قصه‌های ایرانی جنبه انسان‌سازی، تربیتی و آموزشی آن است. در قصه‌های ایرانی از فضایل اخلاقی، گذشت و جوانمردی، عفو و بزرگ منشی، دلیری و پایداری سخن گفته می‌شود. در قصه‌های ایرانی به نکوش زشتی‌ها، رذایل، تقلب و دورویی پرداخته شده است. تأکید به تقوا، پاکدامنی، شجاعت، بخشندگی، ایمان به خدا، توجه به دین خدا، توجه به مظاهر عالی انسانیت هم از دیگر مواردی هستند که باید در قصه‌ها ترویج داده شود. قصه باید اعتماد به نفس ششونده را برانگیزد. این‌ها نکات بسیار مهمی است که در قصه‌های ایران وجود دارد.

| بخشی از گفت‌وگو مهر با مهدی چایانی داور بیست و پنجمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی

یادداشت

سعید مستغاثی
منتقد

پس لرزه‌های فشار بر رؤسای دانشگاه‌های هاروارد و پنسیلوانیا

در دانشگاه‌های آمریکا سانسور و خفقان بیداد می‌کند، آنچه‌ان که یک تردید کوچک درباره برداشت دانشجویان از نسل کشی در غزه، موجب فشار شدیدی به رؤسای دو دانشگاه معتبر آمریکا یعنی پنسیلوانیا و هاروارد و استعفاى آنها شد. -حالا «چودیت باتلر» فیلسوف و نظریه پرداز معروف آمریکایی مطلبی منتشر کرده که وب سایت «راديو زمانه» آن را با ترجمه شیرین کربمی، بازنشر کرده است. بخش هایی از آن مطلب چنین است: ...» پس از وحشیگری نسل‌کشی در غزه و خفقان بحث‌ها در محیط‌های دانشگاهی، وقتی در نشریه معتبر و مهم «London Review of Books» نقدم ارائه کردم ... پیش بینی نمی‌کردم چگونه صدای آن گروه‌های دانشجویی خاموش می‌گردد و آنها چه میزان آزار و تهدید آنلاین متحمل می‌شوند. اما هنوز برای دفاع از حقوق این دانشجویان و تمام دانشجویان، وقت داریم، آنها حق دارند دیدگاه‌شان را بدون ترس از انتقام یا آسیب بیان کنند.

بحران آزادی آکادمیک که امروز با آن روبه‌رو هستیم، به اندازه دوران مک‌کارثی به بعد در ایالات متحده آمریکا، حاد است. اتهام یهودستیزی که به طرزی ابزاری به‌منظور خفه‌کردن صداها به کار می‌رود باید به‌شدت هشداردهنده باشد؛ هشداردهنده به هر کسی که برای آزادی بیان در عرصه عمومی ارزش قائل است و نیز برای آنان که به آزادی آکادمیک در عرصه‌های دانشگاهی اهمیت می‌دهند. وقتی حتی درخواست‌های آتش‌بس، ضدیهود تلقی می‌گردد، تنها کسانی از این اتهام‌نیزه می‌شوند که از جنگ ویرانگر اسرائیل ضد مردم فلسطین در غزه حمایت می‌کنند.

درهم‌آمیختن یهودستیزی با صهیونیسم‌ستیزی فقط می‌تواند در خدمت اهداف سانسور شدید باشد، چون این درهم‌آمیختگی کسانی را از ابزار خشم اخلاقی و سیاسی و دفاع از اصول بنیادین آزادی بیان و عدالت سیاسی بازمی‌دارد که مخالف خشونت مداوم اسرائیل هستند؛ خشونتی که تا امروز سبب کشتار ۱۸۰۰ نفر از ساکنان غزه شده است. اگر ما جرأت به خرج دهیم و این کشتار را نوعی ناپودگی یا هدف نسل‌کشی، یا خود نسل‌کشی نام دهیم، کاری که اخیراً ۸۰۰ حقوقدان انجام دادند، متهم به یهودستیزی می‌شویم. اما سخن گفتن علیه نسل‌کشی وقتی سانسور می‌شود چه معنایی دارد؟ این فقط آن سخن‌گفتنی قابل دفاع است که از بی‌عدالتی دفاع می‌کند. [در چنین وضعیت] منطقی است که گروه‌های دانشجویی برای اعتراض به این منطق نفرت‌انگیز و آن کارزار بی‌امان کشتاری که حامی این منطق است، به راهپیمایی‌های کوچک و بزرگ بپیوندند. به یاد آوید کسانی را که مخالف نسل‌کشی هستند گاه، به طرزی متناقض، به متهم به داشتن نیت نسل‌کشی می‌شوند، چنین چیزی را در روز هفت دسامبر دیدیم، وقتی که الیز استانتیک نماینده جمهوری خواه، لیز میکیل رئیس دانشگاه پنسیلوانیا و کلودین گی رئیس دانشگاه هاروارد را استنطاق عمومی کرد.

عکس‌نوشت

دل بر سر عهد استوار خویشست
جان در غم تو بر سر کار خویشست
از دل هوس هر دو جهانم برخاست
الا غم تو که برقرار خویشست

ابوسعبد ابوالخیر

نکته

در باب نویسنندگان مستقل و دیگر شوخی‌های مد روز!

در این روزها نسل‌کنشی آشکاری در حال وقوع است، اما در مقابل آن سکوت مجامع بین‌المللی را شاهد هستیم. این سؤال را از خودم می‌پرسم که چرا سکوت را انتخاب کرده‌ایم؟ در این میان به مسأله استقلال نویسنده و هنرمند فکر کردم. در جوامعی مانند جوامع ما و غرب آسیا چرا چنین اتفاقی رخ داده است؟ سال‌هاست نویسنندگان ما از استقلال دم می‌زنند و مدعی استقلال در برابر قدرت‌ها مخصوص قدرت‌های محلی هستند و می‌خواهند حرف خودشان را درباره فرهنگ، زندگی، هستی، اجتماع و سیاست بزنند. این حرف پذیرفته شده‌ای بود و تا امروز کمتر دچار چالش شده بود و کم و بیش نسبت به آن گردن خم کرده بودیم.

در مواجهه با چالش‌هایی مانند آنچه امروز در منطقه، فلسطین و عراق شاهدش هستیم، متوجه می‌شویم استقلال صرفاً در برابر حکومت‌های این نویسنده‌هاست و وقتی قدرت‌های بین‌المللی یا پیش می‌گذارند استقلال نویسنده‌ها دچار سکنه می‌شود. این نویسنده‌ها در برابر مردمان خودشان ژست استقلال می‌گیرند. اگر قدرتی با پشتوانه بزرگ‌تری یا به میدان بگذارد، این استقلال معنی خودش را از دست می‌دهد. نویسنندگان آنچه‌ان که مدعی هستند مستقل نیستند، بلکه آنها می‌خواهند بر قدرت بالاتر، ثروتمندتر و پرزورتر تکیه بزنند. اگر روزی این قدرت بزرگ بخواهد جایب توحش کند و تمام قوانینی را که می‌شناسیم زیر پا بگذارد، باز می‌بینیم صدایی از این نویسنندگان بیرون نمی‌آید.

په هیج وجه فکر نمی‌کنم در جایی بجز غزه زندگی می‌کنم.

من اهل جایی مانند فلسطین هستم.

کشور و ملت ما جلوی قدرت‌ها ایستاده‌اند

از طرف مجامع بین‌المللی و نویسندگان تردید کنیم. مردمان فلسطین، افغانستان، عراق و سوریه بنابرین جاد دارد نسبت به همه ادعاهای مطرح شده می‌بینیم صدایی از این نویسنندگان بیرون نمی‌آید. نتایج این اشغال مواجه هستیم باید این رسوایی بزرگ را برای ملت خودمان و ملت‌های دیگر بنویسیم. باید درباره داستان‌های بزرگ و آنچه بر ما می‌رود، بنویسیم. به هیچ وجه فکر نمی‌کنم در جایی بجز غزه زندگی می‌کنم. من اهل جایی مانند فلسطین هستم. کشور و ملت ما جلوی قدرت‌ها ایستاده‌اند. کشور ما و همه کشورها برای قدرت‌های خشن و بی‌اخلاقی مانند آمریکا همگی فلسطین هستند. ما باید به عنوان نویسنده کمی جلوتر از آنچه پیش روی ماست ببینیم و موضع خود را اعلام کنیم.

پایرهنه علیه اشغالگران

لطیف فتاحی / طراح و کارتنویست

فضای مجازی

هیچ محدودیتی برای انتشار آثار استاد شفيعی کدکنی نیست

یاسر احمدوند، معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در توئیترش درواکنش به حواشی ایجادشده درباره اشعار استاد شفيعی کدکنی نوشت: «استاد شفيعی کدکنی از مفاخر ادبی ایران است. هیچ محدودیتی برای انتشار آثار ایشان وجود ندارد.»

یک فیلم استرالی‌ک درباره نفوذی‌ها

محمود کبرلو، منتقد فیلم در اینستاگرامش درباره فیلم «صد» نوشت: «فیلم «صد» یک فیلم استرالی‌ک برای حوزه هنری است؛ استرالی‌ای که در این سال‌ها از آن غفلت شد. فیلم «صد» برای کارگردان، یک دست‌گرمی برای بهترشدن و شناخت بیشتر یافت دراماتیک روایت و پرداخت شفاف شخصیت‌ها و به‌خصوص نوآوری و خلاقیت در ساختار است. تاریخ انقلاب اسلامی نیاز به گرہ‌گشایی این روایت‌های «ساخته نشده» دارد. وظیفه سفارش‌دهنده، جبران بازگشت سرمایه و درآمد آثار استرالی‌ک برای سینمادار و بخش‌کننده و سایر است. مواظب باشید «فسیل»‌ها فریب ندهند! «نفوذ» و «فریب» در طول تاریخ قابل اعتناست اما همیشه، این نفوذی‌های ناشناخته و پنهان، مانع رشد این نوع فیلم‌ها می‌شوند. نباید امثال «ربیع»‌ها دالسرند شوند. «سرگرمی جذاب» و «باورپذیری» روایت تاریخی مستند که رمز موفقیت این فیلم‌هاست نیاز به «گروه نویسندگان متمجر» دارد، در جهان هم مرسوم است. بازی در این مضامین، در شرایط امروز که نفوذی‌ها سنگ‌اندازی دارند، یک جرأت و شجاعت می‌خواهد که بازیگران از عهده برآم‌ند. «سلبیانی» در متفاوت بودن هم دوست داشتنی است.»

اهدای نسخه خطی مثنوی معنی به شهرام ناظری

شهرام ناظری، خواننده در اینستاگرامش نوشت: «به مناسبت هفتصد و پنجاهمین سالگرد درگذشت حضرت مولانا، بخت حضور در جمع عاشقانش در قونیه ترکیه را داشتم. خاک قونیه به یاری نفس حضرت مولانا و قرن‌ها پایکوبی و سماع عاشقان، پیوندگاه آسمان و زمین بوده و اکنون سال‌هاست آیین بزرگداشت مولانا با شور و حال خاصی در آن برپا می‌شود تا پیام صلح، دوستی، عشق و انسانیت این عارف بلندمرتبه به همه جهانیان از هر قوم وژاد و زبانی برسد. برای من همچنین افتخار بزرگی است که در آستان بارگاه مولانا، یک نسخه نفیس از قدیمی‌ترین نسخه خطی مثنوی معنی از دست بانواسین چلبی نواده مولانا و جناب عبدالستار یازار مدیرکل اداره فرهنگ قونیه و جناب ناجی باقیرچی مدیر پارک دریافت کردم.»

معرفی یک سفرنامه به چین

حامد خسروشاهی، نویسنده در اینستاگرامش ضمن معرفی یک کتاب نوشت: «در این سال‌ها این همه آدم بابت مأموریت‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و... به چین سفر کرده‌اند اما چیزی درباره مشاهداتشان از جامعه و فرهنگ این کشور نوشته‌اند -لااقل من ندیده‌ام. - اما گلی به جمال جناب دکتر احمد رضایی جمرکازی که روایت‌ها و یادداشت‌هایش از سه‌سال زندگی در شانگهای را که به جهت مأموریت تدریس زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه SISU بوده قلمی کرده. کتاب را بوستان کتاب چاپ کرده که اولین ورود این انتشارات بزرگ به این ژانر است و بسی مایه تعجب و البته قدمی مبارک. به علاقه‌مندان فرهنگ و جامعه چین، به آنها که برنامه سفر کاری، تجاری، تفریحی و... به چین دارند و علاقه‌مندان به سفر که مثل من معتقدند «وصف‌العیش، نصف‌العیش» توصیه می‌کنم حتماً این کتاب را بخوانند.»

گروه‌های خصوصی حامی ترویج کتاب

سمیه میهن خواه، معلم و کتاب‌دار در چاپهار در اینستاگرامش نوشت: «در خیمه‌شب‌بازی، جناب آقای سیبوش ستاری با گروه همراهش و با جناب آقای محمد دین‌دشتی در کتابخانه حامی سما ۲ شهر پلان کارگاه عروسک‌سازی و نمایش خیمه‌شب‌بازی را برای بچه‌ها برگزار کردند. پشتیبان این کارگاه و گروه در پلان بوم گردی و اهگ پلان بود.»

خواندن بیش از ۷ هزار کتاب در یک ماه

اسماعیل آذری‌نژاد در توئیترش با ارائه گزارشی از کتاب‌خوانی در استان کهگیلویه و بویراحمد، نوشت: «در ۷۵۱۹ کتاب توسط کودکان شهر ورستا خوانده شد و کاریگ و آیان همان کتاب را پسر کردند. حدود ۲۵۰ مدرسه را پوشش می‌دهیم و هر هفته به تعدادی از دانش‌آموزان توسط واحدهای سیار به مدارس کتاب امانت می‌دهیم.»

نگاه نادرست به اهمیت تبلیغ

سهیل اسعد طلبه و فعال فرهنگی آرتزنتینی الاصل در توئیترش نوشت: «یکی از معضلات جدی حوزه‌های علمیه، اولویت نبودن تبلیغ در آن است. اگر ما معتقدیم که «العلماء ورثة الانبیا» باید به وظیفه ذاتی انبیا که هدایت مردم است نیز پایبند باشیم. متأسفانه نگاه بسیاری در حوزه تحقیرآمیز است: «بنده خدا نتوانست مجتهد شود و تبلیغ شد!-»»

همزمان با تدوین فیلم سینمایی «مجنون» اولین تصویر سجاد بابایی بازیگر نقش شهید مهدی زین‌الدین منتشر شد. فیلم سینمایی «مجنون» به تهیه‌کنندگی عباس نادران و کارگردانی مهدی شاه‌محمدی برشی از حماسه آفرینی شهیدان مهدی و مجید زین‌الدین و زرم اوران لشکر ۱۷ علی بن ابی‌طالب(ع) در جزیره مجنون و عملیات بزرگ خیبر را به تصویر می‌کشد.

عکس:
روابط عمومی
فیلم